

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.151/2018/13.

A tanács tagjai: dr. Kovács András a tanács elnöke
dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró
dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet bíró

A felperes: (...)

A felperes képviselője: Mándó és Társa Ügyvédi Iroda

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Az alperes képviselője: (...) kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
1.K.31.205/2017/9.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.31.205/2017/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A török állampolgárságú felperes 2016. október 27-én magyar állampolgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjaként tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelmet nyújtott be tekintettel arra, hogy menyje, P.É. magyar állampolgár.
- [2] Az elsőfokú hatóság 2016. november 22-én helyszíni ellenőrzést folytatott a felperes bejelentett magyarországi szálláshelyén, a (...) szám alatti ingatlanban. Az ellenőrzés során az ingatlanban tartózkodtak a felperes menyének szülei. A felperes nászasszonyát (P. Gy-né) tanúként hallgatták meg, aki elmondta, hogy a felperes minden évben látogatóba érkezik, szeptemberben volt legutóbb és legközelebb karácsonykor fog jönni. A tanú elmondta, hogy a felperes a magyarországi látogatásaikor a lánya (...) -i bérleményében lakik. A kérelméhez csatolta gyermeke eltartási nyilatkozatát, jövedelem igazolását, egy havi bankszámlakivonatát, TAJ kártyája másolatát.
- [3] A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóság a 2016. december 20-án kelt 106-1-78649/5/2016-Tk számú határozatával a kérelmet a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) 1. § (1) bekezdés c) pontja, a 14. § (1) bekezdés a) pontja és a 15. § (1) bekezdése alapján elutasította, mivel a felperes nem tartózkodik életvitelszerűen Magyarország területén, magyar állampolgár vonatkozásában a kísérés, csatlakozás nem valósul meg.
- [4] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2017. február 28. napján kelt 106-Tk-1039/3/2017. számú határozatával az elsőfokú határozatot - az indokolási rész kiegészítésével - helybenhagyta, egyben megállapította, hogy a felperes magyarországi tartózkodási joga megszűnt. Kötelezte a felperest, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított harmadik hónap utolsó napjáig hagyja el Magyarország területét. Indokolásában rögzítette, hogy a felperes a fellebbezéséhez csatolta P. Gy-né azon nyilatkozatát, miszerint a felperes és férje Magyarországon élnek, kérte korábbi tanúvallomásának visszavonását. A kétfokú eljárás során lefolytatott helyszíni ellenőrzés tapasztalatai és a keletkezett nyilatkozatok, csatolt iratok alapján azonban megállapítást nyert, hogy a felperes nem él életvitelszerűen Magyarországon, ezért nem minősül magyar állampolgárt kísérő vagy hozzá csatlakozó családtagnak, így magyarországi tartózkodási joga családtagként nem áll fenn.
- [5] Az Szmtv. 7. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Szmtv. végrehajtásáról szóló 113/2007. (V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 26. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a felperes nem igazolta azt, hogy a családtagjaként megjelölt menyje biztosítja a megélhetését, erre nézve saját megtakarítást, jövedelmet sem igazolt. A felperes gyermekének eltartási nyilatkozatát, kereseti igazolását és egy havi bankszámlakivonatát nem fogadta el. Minderre figyelemmel a felperes nem rendelkezik elegendő forrással ahhoz, hogy ne jelentsen indokolatlan terhet Magyarország szociális ellátórendszerére.
- [6] A felperes által csatolt, 2016. november 28-ig érvényes TAJ kártyára figyelemmel megállapította azt is, hogy a felperes nem igazolta, hogy külön jogszabályban meghatározottak szerint biztosítási jogviszony keretében jogosult az egészségbiztosítási szolgáltatások igénybevételére, vagy azok fedezetéről a jogszabályok rendelkezései szerint maga gondoskodik. Megállapította, hogy a felperes nem tett eleget magyarországi lakóhely bejelentési kötelezettségének, mivel a csatolt nyilatkozat és bérleti szerződés szerint ugyan mind a felperes, mind a házastársa két éve a (...) utcai ingatlanban élnek, azonban a bérleti szerződésben a felperes és a házastársa nem szerepel, és a szálláshely nem lett bejelentve.

A kereseti kérelem

- [7] A felperes eljárási- és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással kérte a határozat bírósági felülvizsgálatát.
- [8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Indokai szerint a kérelemre indult eljárásban a felperes kötelezettsége volt az életvitelszerű magyarországi tartózkodása tényének igazolása. Kiemelte, hogy kétfokú közigazgatási eljárás során nem merült fel olyan bizonyíték, ami az életvitelszerű magyarországi tartózkodást alátámasztotta volna. A tanúvallomás ugyanis kifejezetten cáfolta, hogy a felperes lakóhelyként megjelölt ingatlanban tartózkodik. Érvelése szerint a fellebbezéshez csatolt visszavonó nyilatkozat sem támasztja alá, hogy a felperes a lakóhelyként bejelentett ingatlanban lakna. Egyetértett az alperes arra vonatkozó álláspontjával, hogy az útlevel másolat sem támasztotta alá az életvitelszerű magyarországi tartózkodás tényét, mivel a ki- és beutazási pecsétek nem párosíthatóak össze. Hangsúlyozta, hogy az Szmtv. 7. § (2) bekezdés és a Vhr. 26. § (2) bekezdésre tekintettel annak a magyar állampolgárnak kell megfelelő jövedelemmel rendelkeznie, akinek a jogán tartózkodni kíván, e vonatkozásban a felperes bizonyítékot nem csatolt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó ítélet meghozatalát kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Ket. 1. § (2) bekezdését, az 50. § (1), (6) bekezdéseit, a 72. § (1) bekezdését, valamint az Szmtv. 14. § (1) bekezdés a) pontját.
- [11] Hangsúlyozta, hogy a határozat nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a (...)i ingatlanban megtartott helyszíni szemle vonatkozásában miért nem volt igazolt az életvitelszerű magyarországi tartózkodás. A Ket. 72. § (1) bekezdésébe ütköző módon nem tartalmazza a határozat indokolása teljes körűen a megállapított tényállás alapjául elfogadott bizonyítékokat, mivel az alperes a Ket. 50. § (6) bekezdésébe ütköző módon a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem értékelte egyenként és összességében, lényegében P. Gy-né helyszíni ellenőrzésén tett, majd utóbb visszavont nyilatkozatán alapul a döntés. Érvelése szerint a tényállás teljes körű tisztázásához elengedhetetlen lett volna helyszíni szemle tartása a magyarországi tartózkodása helyéül szolgáló (...) utcai ingatlanban. Az alperes a Ket. 50. § (6) bekezdésébe ütköző módon nem értékelte a már a határozat meghozatalakor is rendelkezésre álló útlevele másolatát, amely megerősíti, a magyarországi életvitelszerű tartózkodását. Álláspontja szerint amennyiben az alperes nem tudta összepárosítani az útlevelében szereplő pecsétet, fel kellett volna hívnia ugyanúgy mint a házastársa ügyében, hogy a ki- és beutazások időpontjára nyilatkozzon.
- [12] Hangsúlyozta, hogy a megélhetés biztosíthatósága körében az alperes és a bíróság tévesen értelmezte a jogszabályi rendelkezéseket és a bizonyítékokat is tévesen értékelte. A saját és férje nyugdíján felül fia jövedelme és megtakarítása elégséges arra, hogy ne jelentsen terhet Magyarország szociális ellátó rendszerére. A fia bankszámláján lévő összeget, mint a menyével közös vagyont nem lehetett volna figyelmen kívül hagyni. Kiemelte, hogy a férje azonos tényállású, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 3.K.31.207/2017. számon folyamatban volt ügyében az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezésére került sor.
- [13] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában való fenntartását kérte. Kiemelte, hogy a felperes házastársa ügyében született ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [14] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

- [15] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy a felperes házastársának ügyében a Kúria a 2019. február 13-án kelt Kfv.VI.37.065/2018/8. számú ítéletével a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.31.207/2017/9. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a keresetet elutasította.
- [16] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [17] Az Szmtv. 22. § (1) bekezdése értelmében a harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtag kilencven napot meghaladó tartózkodási jogot tanúsító okmány kiadását kérelmezheti. A kérelem benyújtásakor be kell mutatni, illetve csatolni kell a tartózkodási feltételek fennállását igazoló - külön jogszabályban meghatározott - okiratokat.
- [18] Az Szmtv. 1. § (1) bekezdés c) pontja szerint Magyarország az Szmtv.-ben foglaltak szerint biztosítja a szabad mozgás és tartózkodás jogának gyakorlását a magyar állampolgár magyar állampolgársággal nem rendelkező, a magyar állampolgárt kísérő vagy hozzá csatlakozó családtagjának.
- [19] A kiemelt jogszabályi rendelkezésekből kitűnik, hogy a harmadik ország állampolgárságával rendelkező személy az Szmtv.-ben meghatározott feltételek fennállása esetén jogosult kilencven napot meghaladóan Magyarország területén tartózkodni. Az eljárás kérelemre indul, a tartózkodási kártya kiállítása törvényi feltételeinek fennállását a kérelmezőnek kell igazolnia.
- [20] A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben a Kúria rámutat arra, hogy a Ket. 50. § (1) bekezdése szerint a közigazgatási szervnek a döntéshozatalhoz szükséges tényállást kell megállapítania, azaz azokat a jogilag releváns tényállási elemeket kell feltárnia, tisztázni, amelyek az ügy eldöntéséhez szükségesek.
- [21] Az elsőfokú hatóság a felperes lakóhelyeként megjelölt ingatlanban folytatta le a helyszíni szemlét, amelynek eredménye és P. Gy.-né tanúvallomása cáfolta a felperes életvitelszerű magyarországi tartózkodás tényét. Az elsőfokú hatóságot további helyszíni szemle lefolytatásának kötelezettsége nem terhelte, a felperes felelőssége, hogy a kérelmében a valóságnak megfelelően tüntesse fel a magyarországi tartózkodásának helyét, ahol annak tényleges megvalósulását a hatóság ellenőrizheti. Téves volt a felperesnek az arra vonatkozó érvelése, hogy P. Gy.-né tanúvallomása a fellebbezéshez csatolt nyilatkozattal visszavontnak minősül, tekintettel arra, hogy az elsőfokú hatósági eljárás során a Ket.-nek megfelelő kioktatás után közokiratba foglalt tanúvallomás a fellebbezéshez csatolt egyszerű - a tanúvallomás feltételeinek nem megfelelő - visszavonó nyilatkozattal nem negligálható. E mellett tény az is, hogy még ez utóbbi nyilatkozat sem tartalmazza azt, hogy a felperes a kérelemben megjelölt címen tartózkodott volna életvitelszerűen. Az útlevelemben szereplő bélyegzők alapján nem volt nyomon követhető a felperes legutóbbi Magyarországra érkezésének időpontja sem, így abból az életvitelszerű magyarországi tartózkodás nem volt megállapítható.
- [22] A Vhr. 26. § (2) bekezdése szerint a magyar állampolgár családtagjának igazolnia kell, hogy ő maga vagy az a magyar állampolgár, akinek jogán kíván Magyarország területén tartózkodni, megfelel az Szmtv. 7. §-ában meghatározott feltételeknek.
- [23] A Vhr. felhívott rendelkezése megerősíti a kérelmező bizonyítási kötelezettségét; így a felperest terhelte annak bizonyítása is, hogy rendelkezik elegendő forrással a magyarországi tartózkodása idejére és, hogy jogosult egészségügyi szolgáltatások igénybevételére, vagy azok fedezetéről maga gondoskodik.
- [24] A Vhr. 26. § (2) bekezdése egyértelmű előírást tartalmaz; a kérelmezőnek vagy a saját maga részéről vagy annak a magyar állampolgárnak a részéről kell az Szmtv. 7. §-ában meghatározott feltételek fennállását igazolnia, akinek a jogán kíván Magyarország területén tartózkodni. Ezért a hatóságnak kizárólag azt kellett megvizsgálnia, hogy a felperes akár a saját maga, akár a menyé részéről igazolta-e a törvényi feltételek fennállását.

- [25] Téves volt a felperesnek a fia jövedelmének és megtakarításának figyelembe vehetőségére vonatkozó levezetése. A Vhr. 26. § (2) bekezdése két személyt nevesít, e kör nem tágítható még akkor sem, ha a felperesnek van olyan közeli hozzátartozója, aki az Szmtv. 7. §-ában meghatározott feltételeket teljesíteni képes.
- [26] A felperesi kérelem elbírálása szempontjából annak van jelentősége, hogy a felperes a menyéhez kívánt csatlakozni, ennek ellenére sem a saját, sem a meny tekintetében anyagi forrást, fedezetet nem igazolt.
- [27] A fentiekre figyelemmel a Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság okszerűen jutott azzal az alperessel egyező következtetésre, hogy a felperes, az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére, nem igazolta a kilencven napot meghaladó tartózkodási jogát tanúsító okmány kiadása törvényi feltételeinek fennállását.
- [28] A bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásban eredménnyel csak akkor támadható, ha a tényállást a bíróság iratellenesen állapította meg, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen volt. A Kúria az iratok áttekintését követően megállapította, hogy jelen ügyben az elsőfokú bíróság a tényállást az iratok és egyéb bizonyítékok megfelelő figyelembevételével helyesen állapította meg, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat is okszerűen értékelte, ennél fogva az elsőfokú bíróság ítélete a jogszabályoknak megfelelt. Az elsőfokú bíróság ítéletében a Pp. 221.§-ának (1) bekezdése szerint részletesen, alaposan megindokolta a jogi álláspontját. A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [29] A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte.
- [30] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles, melynek mértéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésének megfelelően alakul.

Budapest, 2019. november 26.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Rák-Fekete Edina s.k. előadó bíró,
Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. bíró